

opusdei.org

Šv. Juozapas šv. Chosemarijos žodžiais

Opus Dei steigėjas jautė didelį prisirišimą šv. Juozapui. Vadindavo jį Šventuoju Patriarchu ir rodydavo kaip visų dorybių pavyzdį. Audio įrašė išgirsite įvairius šv. Chosemarijos pasisakymus iš susitikimų Ispanijoje ir Pietų Amerikoje, žemiau įrašo transkripcijos vertimas į lietuvių kalbą.

2026-03-18

Šv. Chosemarijos žodžių apie šv. Juozapą transkripcijos vertimas

Šv. Juozapas kartu su Mergele Marija gali labai daug. Buvo Jos vyras, yra Jos vyras. Jis yra asmuo, kuris daugiausiai bendravo su Marija, kuris labiausiai Ją mylėjo, neskaitant Jos Sūnaus, mūsų Viešpaties Dievo. Ir taip pat šv. Juozapas yra tas, kuris daugiausiai bendravo su Dievu. Todėl, jei nori priartėti prie Marijos, eik per šv. Juozapą, jis tave nuves, laikydamas už rankos. (*Susitikimas Ispanijoje, 1972 m. lapkritis*)

Šventasis Juozapas, mano sūnau, yra, po Mergelės Marijos, pats nuostabiausias Dievo kūrinys. Tiesa, mūsų Viešpats visas liaupses skyrė Jonui Krikštytojui; bet tai nesumenkina šv. Juozapo. Labai jį mylėk. Dievo Darbe labai jį mylime,

kadangi Viešpats nuo amžinybės jį išsirinko, kad atstotų Jam tėvą. Ieškojo jauno, tvirto, stipraus, gražaus - kūnu ir siela - vyro, pasižyminčio puikiomis dorovės savybėmis, darbštaus, kuris, būdamas karališko kraujo, nesijautė sumenkintas, pažemintas, savo rankomis atlikdamas kasdienį darbą, ir kuris tiek dalykų Jėzų išmokė, ir Jį globojo kol buvo vaikas. Brevijorijoje ir skaitiniuose, kuriuos Bažnyčia rekomenduoja skaityti prieš Mišias ir po Mišių, yra maldų, kuriose kalbama apie šv. Juozapo meilę Kūdikiui Jėzui - kaip Jį apkabindavo, kaip Jį bučiuodavo... kaip tu savo vaikus. Ar pats esi šeimos tėvas?

- Taip, ačiū Dievui!

- Telaimina tave Dievas, mano sūnau. Pagalvok apie savo žmonos ir tavo paties švelnumą. Pagalvok apie šv. Juozapą. Kaip jo nemylėsime, kai norime gyventi vidiniu gyvenimu.

Vidinis gyvenimas tai bendravimas su Marija ir su Jėzumi, bendravimas su Dievu ir su Dievo Motina. Kas daugiau bendravo su Dievu ir Jo Motina, negu šventasis Patriarchas Juozapas? Niekas. Todėl tiek daug jį mylime ir pas jį ieškome pagalbos. Ir taip pat todėl, kad jo užtarimas labai galingas. Įtikinau?

Be abejo, Viešpats, kai nuo amžių pasirinko savo Motiną, galvojo taip pat apie tą žmogų, kuris turėjo atlikti tėvo vaidmenį. Ir jeigu Ją apdovanojo - kadangi galėjo tai padaryti ir derėjo - visomis malonėmis, visomis privilegijomis..., iš karto po savo Motinos, savo tėvą.

Ir Viešpats mums davė galvą, kad galvotume ir sakė: „Šitie teologai - šitas pvz., kadangi kalbėjai kaip teologas - vėliau sakys, patys viską

apmąstę, tai ko man nereikia, kad būtų parašyta Evangelijoje“. Ir šventasis Juozapas, net ir būdamas tokia išskirtinė asmenybė, kuri, mano nuomone, užima vietą iškart po Švenčiausiosios Mergelės, Evangelijoje išnyksta: matome jį trumpam ir jis dingsta, kad mes būtume nuolankūs, net jei esame apdovanoti daugybės gerų savybių, kaip tu ir kiti, kurie manęs čia klausosi. (*Susitikimas Alamedoje, Čilėje, 1974 m. liepos 4 d.*)

Turėjo turėti nepaprastą autoritetą. Taip pat neturtas...; jie buvo neturtingi, bet santykinai neturtingi. Ar leistumėte man pasakyti, kad tuo metu būti mažo asiliuko savininku turėjo reikšti tam tikrą prabangą? Tai reiškia, kad šventasis Juozapas dirbo, kad turėtų gerus namus... Tai buvo tarsi turėti praktišką – nežinau, kaip

jūs čia jį vadinate - pigų automobilį. Būtent. Asilas buvo Jėzaus sostas Jeruzalėje, bet... mums tai atrodo labai kuklu.

Grižkime prie šv. Juozapo, mano sūnau. Ačiū už pagyrimus, kuriuos skyrei šventajam patriarchui Juozapui. Tu teisus. Nesuprantama, kodėl praeina toks nepastebėtas, tačiau Bažnyčia pradėjo - ypač nuo XVI a. - didžiulį pamaldumą. Aš jam labai pamaldus ir skelbiu šį pamaldumą iš visų jėgų. Noriu sakyti visur, kad po Jėzaus Kristaus ir Mergelės Marijos turėtume labai mylėti šv. Juozapą, taip pat dėl jo nuolankumo; nes jame slypi jo didžiulis autoritetas. Jėzus, pavaldus jam; ir Marija taip pat nusiteikusi rodyti jam tą patį klusnumą: darytų mažiausiai tą patį, ką daro jūsų žmonos, kurios sako: „reikia tai padaryti, nes mano vyras taip nori...“ Bet Dievo Motina tai darytų iš meilės,

dėl tobulumo, dėl dorybės; rodytų visokeriopą pagarbą namų galvai.

Mylėk šv. Juozapą, jis tikrai galingas. Ir, jeigu nori turėti vidinį gyvenimą... Vidinis gyvenimas tai bendravimas su Dievu; su mūsų Viešpačiu Dievu ir su Dievo Motina niekas taip artimai nebendravo kaip šv. Juozapas. Džiaugiuosi, kai priverčiate mane tai kartoti kiekvieną dieną per šiuos susitikimus. Visada jo šaukiuosi, daug kartų per dieną. Visai nesivaržau apie tai kalbėti. Jei kuo nors mano pavyzdys gali jums padėti, nors tai ir būtų vienintelis dalykas... Dėl kitų dalykų galite į mane nekreipti dėmesio, nes matysite tik mano klaidas; bet dėl šito, taip. Aš labai, labai myliu šv. Juozapą. Vadinu jį savo Tėvu ir Viešpačiu. Matau, kad tave palietė ta pati beprotybė.

Esi sužavėtas šiuo nuostabiu žmogumi, kuriam žemėje patikėta

labai išskirtinė misija, ir kuris moka pasislėpti. Mariją kontempliuojame su Viešpačiu ir žavimės jos galia, nes ji priverčia Jėzų padaryti pirmąjį stebuklą. Užteko užsiminti, kad trūksta vyno - minimali užuomina... *fecit initium signorum*, pasakoja evangelistas - „tokią stebuklą pradžia Jėzus padarė“ išklausęs Motinos užuominos. Juozapo mes nematome. Tikriausiai, kai Viešpats eina kentėti, šv. Juozapas jau buvo Danguje. Ar bent jau laukė eiti į Dangų prisikėlus jo Sūnui. Aišku? Šito nežinome, nes Bažnyčia nieko apie tai nesako. Aš turiu tam tikrą įsivaizdavimą, kurį nutylėsiu. Įsivaizdavimą, kuris visada paklūsta Bažnyčios doktrinai; bet įsivaizduoju kad Bažnyčia nei dabar nei per dvidešimt amžių nieko apie tai nesakys, nes nėra tokio poreikio. Taip kad tu labai mylėk šv. Juozapą, apiberk jį komplimentais. (*Susitikimas Alamedoje, Čilėje, 1974 m. liepos 4 d.*)

Mano vaikai, tegul jūsu sielose liepsnoja troškimas atsilyginti už savo, mano ir viso pasaulio nuodėmes. Su pasitikėjimu eikite pas Viešpatį, eikime pas Jo Motiną, kaip mažas vaikas eina pas mamą žemėje, žinodami, kad Dangaus Motina mus myli daug daugiau. Eikime pas šv. Juozapą. Mylėkite jį vis daugiau. Aš jau praradau gėdą ir sakau jiems naivius dalykus kaip vaikas: „Jėzau, Marija ir Juozapai, tegul visada būnu su jumis trimis“. Nieko sau maldelė! Bet aš tai sakau su meile... ir esu šalia trijų galingųjų. (*Susitikimas Altoclaro namuose, Venesueloje, 1975 m. vasario 12 d.*)

Reikia suprasti, kas jis buvo savo laiku: Patriarchas; kuo jis buvo, koks buvo jo autoritetas, kurį visada

pripažino pats Dievas ir Dievo Motina. Jaučiu didelę meilę šiam vyrui dėl jo tyrumo, meilės darbui, drąsos, paklusnumo dieviškiesiems įkvėpimams... (*Susitikimas Ciudad Vieja, Gvatemaloje, 1975 m. vasario 18 d.*)

Esu praktiškas žmogus, taip pat pamaldumo srityje. Šv. Juozapas išlaikė Nazareto šeimą, išlaikys ir tavąją. Įsigyk mažą šv. Juozapo paveikslėlį, puoselėk pamaldumą jam, karts nuo karto uždek jam mažą lemputę, kaip daro mūsų motinos, mūsų senelės: visos senos pamaldumo formos aktualios, nėra nė vienos, kuri nebūtų aktuali. Įgyvendindamas tai, ką tau sakiau, dabar, kai atvyksiu į namus, kuriuose čia gyvenu, rasiu pakabintą labai gražų Dievo Motinos paveikslą, ir kitą — šv. Juozapo. Dievo Motinai

siūsiu komplimentą, o šv. Juozapui
uždegsiu nuo tavęs tris žvakes.
(*Susitikimas Koliziejaus teatre,
Argentinoje, 1974 m. birželio 26 d.*)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/sv-juozapas-sv-josemarios-
zodziais/](https://opusdei.org/lt-lt/article/sv-juozapas-sv-josemarios-zodziais/) (2026-04-05)